

[Arne Bjerregaard.]
nesker, som skal bebo dem i lang tid fremover.

Kaj Hansen (DKP):

Af bemærkningerne til lovforslaget har jeg forstået, at partierne bag boligforliget med undtagelse af centrum-demokraterne erkender, at en lovgivning om støtte til boliger for unge under uddannelse ikke er omfattet af boligforliget. Men de samme partier er enige om, at en revision af de gældende regler er tiltrængt og skal foregå på grundlag af det forslag, venstre-regeringens boligminister tidligere har fremsat.

Nu er det jo blevet en hel mani for den socialdemokratiske regering at fremsætte venstres forslag. Det gør undervisningsministeren, det gør skatte- og afgiftsministeren, og det gør nu også boligministeren. Men jeg vil gerne spørge: hvornår kan vi forvente et socialdemokratisk forslag på dette område?

Der var for øvrigt et andet socialdemokratisk boligforslag om ekstraordinær statsstøtte til boligbyggeri, lån til momsbetaling, til første behandling her i tinget, men så er der blevet så stille omkring det. Har boligministeren og regeringen opgivet dette forslag? Var det ikke netop et forslag, der skulle være med til at sikre, at der blev bygget de meget omtalte 40.000 boliger, som der fortsat ikke er udsigt til vil blive bygget, selv om det meget højtideligt er indført i boligforliget?

Jeg kan da på forhånd sige, at vi vil ikke hjælpe den socialdemokratiske regering med at gennemføre venstres politik. Det synes vi ikke rigtig er vores opgave, og derfor vil vi også gå imod dette forslag. Det er efter vor opfattelse en hån imod den ungdom, som ikke har velhavende forældre, men gerne vil skaffe sig en uddannelse. Det var med stor interesse, jeg hørte den socialdemokratiske ordfører, hr. Ejler Koch. Han kan godt udtrykke sig diplomatisk, men jeg fik faktisk det ud af det, at det forslag, der ligger her, duer ikke. Så håber jeg imidlertid også, at hr. Ejler Koch senere hen vil tage konsekvenserne af det.

Sagen er jo, at man ganske systematisk fra den tidligere regering og den nuværende regering med et flertal bag sig i folketinget har gennemført en økonomisk adgangsbe-

grænsning til uddannelse ved at fjerne de økonomiske muligheder for at få en sådan uddannelse for et meget, meget stort antal unge. Først fjerner man uddannelsesstøtten og henviser de unge til at låne i de kapitalistiske banker til markedsrente, og så fremsættes et lovforslag om boliger til unge, der bygger på en finansiering, der giver en pris for en værelseenhed på 6-700 kr. pr. måned. Jeg ved godt, at der i bemærkningerne står 570 kr., men det holder ikke.

Når det så fremføres, at der kan slækkes på standarden, således at man kan komme ned på en månedlig leje på 450 kr., så er det for det første urealistisk med den finansieringsform, man nu har valgt, men for det andet så forstår man faktisk hensigten, og det bliver man ikke mindre forstemt af, idet man overhovedet ikke tager hensyn til de unges økonomiske situation, som den er i øjeblikket. Det er på høje tid, der kommer nogen fornuft ind i denne lovgivning. For det første drejer det sig om at bygge så billigt som muligt, ikke ved at bygge skrabet, men ved at ændre finansieringsformen. Det drejer sig jo om værelser og lejligheder, som de unge kun skal have i den tid, de er i lære eller studerer, hvorefter nye unge rykker ind i disse boliger. Det er en samfundsopgave at drage omsorg for, at der bygges boliger til en lav leje.

Vi går ind for såvel kollegiebyggeri som integreret byggeri i det almennyttige boligbyggeri. Man kunne også tænke sig, at staten nationaliserede nogle ældre, men gode ejendomme og indrettede dem til boliger for de unge, Man har jo både kollegieråd og de uddannelsessøgendes institutioner osv., og de kan jo være medbestemmende med hensyn til, hvor man skal sætte ind for at skaffe disse boliger. Det nedsætter jo i virkeligheden studieudgifterne og sørger for en lav leje, og det hindrer også, at en stor studiegæld senere hen smitter af på lønningerne.

Den foreslåede finansiering, hvor 74 pct. fortsat skal ske ved salg af obligationer, og hvor staten går ind med en rentesikring, er i det lange løb dyrere for samfundet og skatteyderne. Man påstår her, at man vil spare, det gør man jo ikke, man sparer på skillingen, men giver daleren ud på længere sigt. F.eks. rentesikringen for 1.500 værelseenheder koster 78 mill. kr., og hertil